

pr. Rd. og over 15 pCt. med 30 Ore pr. Rd. Jeg tror, at disse Tal ere rigtige. Dette Princip har Folketinget ogsaa for øvrigt en Gang sluttet sig til. Men hvorfor har den højtærede Finansminister forladt dette sammen med Toldkommissionens Flertal? Jeg tror, fordi der fra de Folk, hvis Sagtyndighed man paa dette specielle Punkt paa ingen Maade kan bestride, nemlig fra Toldvæsenet, er fremkommet meget vel begrundede Indvendinger derimod. Toldteknikerne sige som saa: Det vil være fuldstændig vildledende, man naar slet ikke sit Formaal ved, at man opstiller en saadan Alkoholgrænse, thi man kan indføre Vin, nedjat til en mindre Spiritusholdighed f. Eks. til 14 pCt. Alkoholstyrke. Man kan allerbedst indføre Vin i dens oprindelige Styrke og nedsætte den i Frihavnen og saa føre den over Toldgrænsen for derpaa at sætte den op igen ved Zblandning af Spiritus. At dette kan lade sig gøre og blive en profitabel Forretning, anerkendes ikke alene af Toldteknikerne, men ogsaa af de Spiritus- og vinkyndige Folk, Kommissionen har konfereret med. Man vil altsaa ved en saadan Bestemmelse narre sig selv og slet ikke naa det Formaal, der er tilfjaget. Endnu et Punkt berørte det ærede Medlem, nemlig den indenlandske Vinfabrikation, dog kun meget fløgtigt. Det er ogsaa et naturligt Argument, der kan anføres mod den høje Vintold, og jeg indrømmer, at det er det, der for mig er det vigtigste af dem alle sammen, det er Hensynet til den indenlandske Vinfabrikation. Derfor har ogsaa Kommissionens Mindretal, som er gaaet videre med Hensyn til Vintolden end Flertallet haft under nøje Overvejelse, om man ikke kunde etablere en indenlandsk Bestatning af Vinfabrikationen. Jeg skal paa dette sene Tidspunkt ikke trætte det høje Ting med de forskellige Planer, der ere drøftede i saa Henseende, det vilde være for vidtløftigt. Man har f. Eks. tænkt sig Stempelafgift, det er ikke uden Eksempel andre Steder, og der er forskellige andre Veje, man kunde gaa, men Mindretallet har maattet opgibe at stille noget detailleret Forslag derom, da man, som ogsaa udtalt i Kommissionens Betænkning, erkender, at et saadant Forslag, for at det skal være tilfredsstillende i alle Detailler, maa udarbejdes af Toldteknikere, altsaa af Administrationen. Men jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at vi have ikke været blinde for denne Fare, og vi have haft under Overvejelse, hvorledes man kan raade Bod paa den. Vi have paa ingen Maade opgivet Tanken derom endnu. Smidlertid have vi al Grund til at mene,

at denne Vintold, der her er foreslaet, ikke er saa høj, at den vil gøre Indførelsen ulovlig, det tror jeg paa ingen Maade, og den tidligere Finansminister har jo ogsaa, som nævnt, foreslaet en Told, der til Dels er den samme som her foreslaet af Mindretallet. Det er kun disse Bemærkninger, jeg agter at gøre til det ærede Medlem, idet jeg som sagt med Hensyn til hans Omtale af Brændevinsafgiften ikke finder det fornødent at komme ind paa dem, da jeg allerede har udtalt mig om dette Spørgsmaal.

Maa jeg blot som afsluttende Bemærkning sige dette, at der i dette Ting har forekommet mig at være en lidet gunstig Stemning over for Lüksusbestatning i det hele taget, og denne Stemning forekom mig ikke ganske at harmonere med, hvad der er fremkommet f. Eks. ved Agrarforeningens Møder, ved de samvirkende Landboforeningers Møder, og ved andre Lejligheder, hvor større Dele af Befolkningen have haft Lejlighed til at udtale sin Mening om denne Sag. Man har almindeligvis da holdt paa Lüksusbestatningen og særlig holdt paa, at Alkohol skulde bestattes efter Værdi, saa at, hvis man skulde højere op med Brændevin, skulde der lægges en meget betydelig højere Told paa Vin. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at Udtalelserne her i Tinget i denne Henseende maaske ikke ere et saa fuldstændigt nøje Billede af Stemningen i Befolkningen, som de kunde være. Jeg tror, at Befolkningen er mere stemt for Lüksusbestatning, end de Udtalelser, der ere fremkomne her i dette Ting, kunne give Anledning til at tro. Jeg vover i alt Fald at paastaa, at hvis man fra Regeringens eller Toldkommissionens Side var fremkommet med et Forslag, hvorved Vintolden ikke var forhøjet, skulde vi i hvert Fald nok have faaet Kærligheden at føle. Det tror jeg, at jeg tør paastaa med fuld Sikkerhed. Men i Almindelighed rettes Kritikken jo mod, hvad der foreligger, og derfor er det ogsaa, at der imod den Lüksusbestatning, der er foreslaet, kan siges en Del. Den har ogsaa mødt fra enkelte Sider en ret haard Kritik. Sikker er det, som det ærede Medlem siger, at det var ganske fortræffeligt, om man kunde faa den gode lette Vin todfri, og det var i det hele taget fortræffeligt, om man kunde faa alle mulige Lüksusartikler todfri. Man vil slet ikke straffe Forbruget af Lüksus, men som jeg sagde i mit første Foredrag, at det, som Spørgsmaalet praktisk staar paa, er: Ville I have Told paa Kul, Kaffe, Petroleum og andre Nødvendighedsartikler, eller ville I have Told paa Vin eller paa andre Lüksusartikler? Stilles Spørgsmaalet saaledes,